

4 oldal, 20 bani

A KERDEZŐSKÓDES során, Kiss Györggyel és Raescu Sofiával is szóbaálltam. Ők is itt, a 4. számú választókerületben tartanak szolgálatot. Kiss György elvtárs személyesen felelős 129 agitátor munkájáért. Erti is munkáját. Minden nap reggel már itt vannak és az újabb feladatokra várnak. Az eredmények azt igazolják, hogy a kerületben jól halad a felvilágosító munka. Az ujanadi 11-es és a kisszentmiklósi 13-as választókerületben, e körzet vezetői a legjobbakká bizonyultak. Már tegnap valamennyi utcában megjelentek a hirdetményt ragasztó ifjúsági brigádok. Kisszentmiklóson a Refocorea gyár kulturoso portja tart szórókezelő előadást. A névjegyzéket is számosan ellenőrizték már. Ez is az agitátorok jó munkáját dicséri. Talán a körzetek közötti verseny serkenti őket. Na meg az is, hogy a választások napján, február 3-án minden győzelem az NDF jelöltjeinek jusszon.

CSERMŐI PÁL:

INKÁNIA

— Elbeszélés —

Köröndi Feri barátom a rejtelmek és titkokat szerelmese volt. Az iskolában nyolc évig egy padban ült vele. Bár én voltam a jobb tanuló, sohasem ő volt kíváncsi az én dolgozataimra, mindig én gondoltam feléje, aki füzettartójában valami misztikus gondolat iránt vázlatot írt. Tudtam, hogy valami titka van, mert sohasem engedett könyveit nyúlni s gyakran megtörtént, hogy mikor hozzájuk mentem, feltűnő zavarodottsággal rökösöltem: kezdett az asztalom, vagy sebtibe sebébe gyűrt néhány papírdarabot.

Akkor — a huszas évek végén — jóskán benne voltunk már a belis-tak korszakában és tizenéveses fejfel is tudtuk már, hogy mi a „defláció”, termelési krízis, meg az „áldozati adó”.

Ebben az időben történt, hogy Feri barátom, az egyik földrajzóra után, anyai, de azért parancsoló szemvillanással magához intett az iskolai folyosó végébe. Szívdobogva siettem hozzá. Sőt szemével óvatosan körülnéztem s aztán halkán így szólt hozzám:

— Szent esküvel fogd meg, hogy a titkot megőrzöd!

— Szent esküvel fogd meg, hogy a titkot megőrzöm! — rebegettem én sápadtan és zakatoló szívvel, mire Feri a zsebébe nyúlt és onnan egy négyrészt hajtott, vászonra ragasztott papírdarabot húzott elő. Egy térkép volt, mely azonban semmiféle addig tanult ország alakjára nem hasonlított. Kérdőn néztem rá, mire ő fülemhez hajolva suttogta:

— Országot alapítottam!

A nékülözések elég korán megérlelték egyúttal ahhoz, hogy a anyarú, de megfogható valóság mezejéről ne nagyon isalandozunk el a gyermeki fantázia birodalmába, megsejtettük akkor parancsolni magamnak és a dolog nagy horderejét átérzeve, halális komolysággal kényszerítettem Feritől:

— Hol van az az ország?

Feri erre előadta, hogy egyelőre csak térképen létezik, de a modelljét elkészítette otthon az udvaron a kettőre mögött. Most szeretné az egész gipszből is megmunkálni, egy deszkára erősítve, úgy, amint azt Eisenkolbnál, a földrajztanárnál láttam, aki a Földrajzi Társulat részére a mi városunk modelljét elkészítette. Elmondta még, hogy az eszme régi, csak azt nem tudta, hogy hol alapítsa meg az új országot, de ma a földrajzóra után rájött a dologra és a kiviléhez engem fogad szövetésesséül. Tehát az ország eredetije Peruban lesz, az inkák ősi földjén, melyet a spanyol Pizarro olyan oszónyán kifosztott. De mi majd elme-gyünk oda és ellátjuk a baját Pizarro utódnak. Persze egyelőre csak itthon, mintában csináljuk a dologot, de majd ha elvégezzük az iskolát, valóra váltjuk a gyönyörű tervet.

Roppantul megdöbbentem éreztem magam, hogy Feri ilyen bizalomra méltott és ebédutáni rohan-tal hozzájuk további megbeszélésre. Feri az asztalán dolgozott térképek és táblázatok előtt és komoly hangon közölte velem, hogy az új állam neve: Inkánia, fővárosa: Uvse, oszázára: I. Francesco-Atahualpa (ez ő volt), míg miniszterelnöké engem nevezett ki. Eleinte kissé huztam az orromat, mert arra számítottam, hogy közlarsaságot alapítunk s ekkoriban már tisztában voltam ezzel az alárendelt szereppel, melyet egy egyszerű miniszterelnök a oszázárnál szemben betölt. Végül mégis elfogadtam a kinevezést, mert beláttam, hogy az eszme a Feri, s a hatalom az ő kezében van.

Nagyszerűen szórakoztunk ezzel az országgal. Adminisztráltunk, minisztereket neveztünk ki, adót szed-tünk és hadsereget állítottunk fel. A hadsereg egyelőre csomagolópapírból kivágott és kartonpapírra ragasztott katonákból állt, de rendes csapatteljesre volt oszva garnizonokkal és vezérkarral. A garnizonok cipődobozok voltak, melyeket Feri a cipőgyárból kapott, ahol akkor édesapja heti négy napon át dolgozott.

Vizsga után, a szünidő egyik napján Feri szomorú arccal állított be hozzám:

— Elhoztam a térképet, — nekod edom, én már nem fogok játszani többé.

— Mi az, mi történt?

— Inasnak megyek...

Tudtam, hogy nagy baj volt náluk. Apját végleg elbocsátotta a gyár s anyja takarításból, meg alkalmi munkából tartotta el a három gyermeket. Kényerre sem jutott ebből, nem

hogy iskolára, tankönyvekre meg-tandijára. Feri kertesziinas lett a temető főkeztésénél. Az élet egy ir-gelmatlan hulláncsapása s a gyer-mekének gondatlanul imbolgoló bár-kájáról őt is belesodorta a gondok zajló óceánjába. En pedig még az év szén más városba kerültem s Ferit többé nem láttam.

1938 májusában a fővárosban jár-tam a régi Boulevard Elisabetan, egyszerre csak száz-meg száz járó-kelő között megismertem világo fe-kete szemű s megemberesedett alakját. Nagyon örültünk egymás-nak, karomfogtam és bementünk a Csimigiu-parkba, ahol egy padra te-lepedve beszélgetni kezdtünk. Hirtelen tréfás fontoskodással közelebb hajoltam hozzám:

— Mi újság Uvseben Ferikém?

(Komolyan nézett rám:

— Onnan jövök.

Előadtam, valami furcsa do-logra gondoltam. Ő észrevette és mosolygva mesélni kezdett:

— Ne félj öregem, nincs nálam semmi baj, éppen csak annyit történt,

hogy a tíz év előtt megfogamzott

gondolat valóságáért.

— Hogyan — dadogtam kénysze-rű mosollyal — Inkánia?

— Igen — bólintott ő — s egy utlevelet vett ki a zsebéből. Francia utlevél volt, Francois Cheminot név-re szólt.

— Ki ez? — kérdeztem meglepet-tel.

— Én.

Erősen szemembe tekintett, szinte Ksuganidekai kutatót a gondola-taimban. Egyszerre nyersen rám-szólt:

— Mi van a szemeddel?

A szemem sajnos gyulladásban voltak. A szálitónál, ahol dolgoz-tam, a havi fizetés éppen két hétre volt elég. Egy pékségben éjszakai munkát vállaltam napi egy kenyér-ért.

— Szóval téged is elintézték?

S úgy érezte, hogy most már nincs többé oka a bizalmatlanságra:

— Elmesélem neked a dologot, de...

szent esküvel fogd meg, hogy a

titkot megőrzöd.

— Szent esküvel fogd meg, hogy a

titkot megőrzöm — feleltem én és ő

beszélni kezdett:

— Segéd voltam a temető kerte-szetében. Az a piszok öreg Magócs-ky mindig találta okot rá, hogy le-vonjon valamit a fizetésemből, pedig

egy dolgoztam neki, mint egy igaz-állat. Tavaly nyáron aztán hazafelé

menet találkoztam Csudánál, tu-dod, aki velünk járt a negyedikbe,

de idősebb volt nálunk két évvel.

Azt mondta nekem:

— Mit kínálószt itt, nekünk most

ott a helyünk Spanyolországban.

Nem is kérdeztem tovább Csudánt,

csak azt mondtam:

— Mikor indulunk?

Akkor kaptam tőle ezt az utleve-

let s három nap múlva már

utban voltunk Párizs felé.

Párizs felé

— Onnan meg tovább a déli ha-tárna a Pyreneusokon át oda —

mondta most suttogva — Pizarro

utódi ellen Inkánia...

Megértettem s ő most már folya-

matosan mesélte a regényt:

— Juniusban az Ebronál harcol-tunk. Mégre fegyver volt a kezünk-ben, miután évekig védtelenül ki

voltunk eszolgáltatva a mások kímé-

letlenségének. Ezután megsebesül-tünk és egy barcelonai kórházban fe-

lődtünk, itt ismertem meg Inkát.

— Inkát?

— Igen, Inka Osorio Fonzarát, az

ápolónővért. Neki is szép története

volt. Ő Guernicából jött, egész csalá-

dja ott pusztult. Akkor tizenhét éves volt s ő is fegyvert fogott a

fasírták ellen, míg egy gránátiszál-

lank megsebesítette s azután már

nem engedték a frontra. De nem is

ez a fontos...

Feri szeme most még csillogóbbá

vált. Valami különös rajongás rez-gett a hangjában, amint tovább be-

szélt:

— Inka ott állt mellettem és tekin-

tete gyermekkorom varázsát idézte

fel bennem. Szerettem.

— És most hol van? — kérdez-

tem.

— A Gara de Nord-nál vár rám,

ma este utazunk Constantába, onnan

pedig tovább... egyelőre Perzsiába...

Igy váltunk el, mint akik soha

többé nem látjuk egymást.

— Inkánia

Komor, nehéz évek után, melyek

elfeledtettek Inkániait és a gyermek-

kor vázatos játékait, nehéz harcok

után kiderült az ég s új, szabad élet

kezdődött számunkra is.

Az elmúlt nyáron a szakszerve-zet egyik háromszázalégyei üdülőjébe kaptam beutalást. Fenyve-sékekkel telítődött park közepén ha-talmas kastély állt. Valamikor egy grófi pár lakott benne, de ma már nem két embert, hanem kétszáz pi-hennivágyó dolgozót fogadtak be a tágas termek. Elhelyezkedésem után sétára indultam. Messziről lilás szin-foltok ízegettek felém: a környező havasok bércei. A kastély dombtetőn fektült s a völgyben egy alföldi min-tára készült zöld léckerítés fölött nagy pirosbetűs táblát pillantottam meg: „INKA-LAK”. Már messziről hívott ez a név s én sieve „gyekez-tem arra. A kerítés egy kis villa-szerű épület udvarát fogta körül, a ház után pedig a lapály felé kökeri-tés húzódott. Magas, világos férfi állt a kis előudvarban, háttal a ka-punak s a ház lépcsőkorlátját javít-gatta. Önkéntelenül felkiáltottam:

— Inkánia!

A férfi megfordult. Pirosbarnára égött, egészséges arcán meglepetés látszott.

— Feri — kiáltottam s ő odaro-hant a kapuhoz. Megelőltük egy-mást, majd bevezetett a házba,

melynek verandáján nemes argélú,

formás fiatalasszony állt: Inka.

— No, itt a régi barát — vele

szekuláltam ki Inkániait — fordult

Feri a feleségéhez. Most aztán jó

uszonnát készítesz s mi addig elbe-szélgetünk.

Mindjárt hozzá is fogott a ma-gyarázathoz, s a kertre mutatott:

— Ez egy állami virágkerítészet

kísérleti állomása...

A verandáról tüneményes szépsé-gű rózsakertre nyílt a kilátás. Vagy

ezzer, különféle szinben csillogó

füvegyömbön sziporkázott a verő-fény, s a gömbök alatti karókra fut-

tatott rózsatöveken csodálatos, ne-mes rózsák pompáztak.

— Hol tanultad ezt — kérdeztem,

elámulva a ragyogó kerten.

— Kertészeti főiskolát végeztem

Taskentben. Ott éltünk négy évig,

aztán a frontra kerültem s 45-ben

haza jöttünk.

Közben bejött Inka s én uszon-

naköztben megint ránevitettem

Ferire:

— Na Ferikém, most aztán tény-leg be kell számolnod róla, mi újság

van Uvseben?

Ebben a pillanatban mintegy vá-lasztékon kinyílt az ajtó s egy ti-

zenkét év körüli kipirult arcú, győ-nyörü, fekete hajú kislány lépett a

verandára.

— Mutatkozz be a bácsinak —

mondta Inka a lányának, — aki

most odaállt elé, meghajlotta ma-gát és kis kezét felém nyújtva mo-

solygva így szólt:

— Köörndj Mercedes Atahualpa

— Inka.

Howard Fast, Amerika legnagyobb és legtermékenyebb írója, akinek műveit utóérhetetlen átrasművészete mellett a soha meg nem alkuvó, harcos, szocialista világnézet jellemzi. Tom Paine, Silas Timmermann és Spartacus mellé most méltán sorakozik magyar fordításban a Névtelenek balladája. Ez a megrendítő erejű, bátor és művészi szépségében gazdag irodalmi alkotás Amerika történelmének egy olyan részletét eleveníti meg, melyet a hivatalos történelem és irodalmárok nem igen emlegettek, de amit megsemmi nyelt el a feledés homálya. A névtelen hősöknek, a Pensylvania dandár katonáinak tetteiről szólni kell s nem véletlen, hogy éppen Howard Fast, Amerika múltjának és jelenének nagy ismerője, legbarcosabb tollú írója öröklíti meg történelmüket.

A regény cselekménye a múlt század hetvenes éveibe vezet vissza az olvasót. A Pensylvania állambeli kis York faluban a 17 éves Jamie Stuart oszmadialegény azt olvassa az újságban, hogy Massachusettsben fellázadtak a polgárok III. György angol király zsarnoki uralmá ellen. Jamie anyátlan, apátlan árva, aki a kegyetlen Fritz Tombrill oszmadiamester inasaként nő fel, leihatalan szenvedések és nélkülözések közepette. Gazdája csaknem éhen veszteti és szörnyű verésekkel „fegyelmelzi” az ifjút, akinek életében az egyetlen napugár Ifjú sze-relme, Molly Bracken. Ilyen előzmények után történik meg, hogy a tizenhét éves Jamie mestere fejéhez vágja a szuszteréklynt és volt gazdája átkaitól kitérve kilép a műhelyből, hogy beálljon az amerikai forradalmi hadseregbe, amely — mint hitte — ki fogja vinni a szabadságot az amerikai államokban élő dolgozók számára.

Színház és film

Moszkvában 1200 nézőt befogadó különleges színházat építenek. A szovjet fővárosban szereplő külföldi esztiművészek jöhetnek majd itt orosz nyelvű tolmácsolással.

„Sorsa az ország” címmel Németországban elkészült az első olyan játékfilm, melyet süketek játszanak el süketnémák. A szereplőket a fortmudi Süketek Színházából válogatták össze.

A Szovjetunióban elkészült az 1957. évi játékfilm gyártási terv. A filmgázakban 87 új filmet készítenek el.

„A romlás virágai” című film forgatását megkezdtek Párizsban. A film Baudelaire, a nagy francia költő életregényét eleveníti meg.

A közelmúltban Leningrádba érkezett a müncheni Dokumentumfilm négy munkatársa, ahol megkezdtek az „Igy látjuk a Szovjetuniót” című színes film forgatását. A felvételek színhelye Moszkva, Leningrád, Kiev, Odessza és Jalta.

Alexandrov szovjet rendező a new-yorki művészeti múzeumban 75.000 méter filmet fedezett fel, amelyet Ezenstein forgatott 1930-ban Mexikóban. Alexandrov bejelentette, hogy a szovjet kormány meg akarja vásárolni a muzeális értékű filmanyagot.

A Nyugatnémet Köztársaság és a kelet-európai országok között az 1957-es évben normalizálni fogják a filmkapcsolatokat — jelentette ki Frankfurtban a német filmpar exportuniójának szövegíróje. Rövidesen megkezd a tárgyalást egy német filmküldöttség Magyarországgal, Csehszlovákiával, Lengyelországgal és Romániával is.

A francia művészeti, politikai és írói világ feszült érdeklődése mellett került színre Párizsban Victor Hugo 25 éves korában írt hatalmas drámája, a Cromwell.

Csajkovszkij Anyegin-jét filmesítette meg nemrég a Lenfilm-Studio. A főbb szerepeket fiatal opera-énekesek játsszák.

Fiatal tehetséges aradi szobrászok

WITROEL EMIL

TOLÁN IOAN

Howard Fast:

Névtelenek balladája

Az 1780-as év kegyetlen tele a forradalmi hadsereg Pensylvaniai Dandárjában találja Jamie Stuartot. Ez a tizenegy ezredből álló híres dandár a Forradalmi Hadsereg magva és legfőbb erőssége, büszkesége volt. A polgárok a kényelmes meleg kocsikban büszkén meségették a híres Pensylvaniai Dandár hőstetteit. Ha azonban a láthatáron feltűnt a forradalmi hadsereg egy-egy katonája, úgy messziről elkerülték a nékülöző, rongyos, csupa csont-bőrre fagyott harcosokat.

Ezt a híres dandárt, amelyet csak egyszer vent meg az angol tulerő New York alatt, saját tisztjei tették tönkre. Ellopták a katonák szoldját, az egyenruhákba kiutalt pénzt és maguknak csináltak kényes egyenruhákat, dösöltek és lekomáztak, amíg a dandár éhezett, koplott és a legkínzóbb emberek sora pusztultak a gyengeségtől. A megkínzott katonák szabad prédái voltak a nemesi tiszturak kénye-kedvének. A tisztok megbotolyálták, sőt sajátkezüleg meg is ölheték bármely katonát. 1780-ban az év utolsó napján aztán zúcsordult a keserűség erébe. Meghalt Tommy Mahoney, a kis ír dobos, aki már nem bírta elviselni az éhezést és a nélkülözést. Két ír katonát papot akart hozni a kis halott temetéséhez, de a havas díszkában részeg tisztok egy csoportja beléjük lökött és megölte a fegyvertelen katonákat.

A forradalmi hadsereg katonái azt gondolták, hogy most már elég volt. A gondolatot gyorsan követelt a tettek. Megalakították az őrmesterek

Rózsa Aliz:

Ez az élet...

A nagy viharból mi megmaradt nekünk, míg jobbaink a véres sárba jutnak az élet nem csak a miénk.

Ugy bánj vele, úgy oszd be, úgy vigyázz rá, mintha árva s övegyek pénze lenne. Lopott jószág mi pazarlásba menne —

Kinek kezét a halál görsebe huzta, a tollat is helyette vedd kezébe, tünt napjait sűrítse az életébe.

Fényes meleg reménnyel a szívükben utat törtek aknamezőkhöz át. Ha csodát látsz, helyet tük is csodád.

Reád hagyták, hogy szőljál majd nevéken s átvetted terhük bárha súlyát nyom. Nagy felelősség nyugszik válladon.

A jövődönök add tovább mit kaptál, ezekkel osszad kicsiny életet holt szemek is figyelik lépteidet.

Sir az egyik szemem...

Mint a szárnyakat bontó sólyomdandár fiókám lám kiröppent s már messze jár. Hangom utol nem éri, szólíthatom. Hiába. Tudtam, — így lesz majd egy napon.

Mire legénykeltolla pelyhesre nőtt, vágyai elsodorták mellőlem őt. Ifjú tűz hevíti s mint annyian tudást szerezni indult szomjas fiam.

Mennyi bugy igyekvés és tiszta hit, s vig merészesség röpült szép álmait. „Örülj!” — mondom magamnak és ugye lehet sir az egyik szemem s a másik nevet.

Serestély Béla:

Csak szunnyad a tavasz

Ablakomra már rálehelte az ősz. Be belepte üvegét a pára. Amíg a reggel, mint fűge gyerek, Fénysugar-létrán fölmászott a fára.

Az akác kájában a szél málaz, S belőle sok-sok hajszál leperog. S gyors szélpostán az ősz helyegéne Jönnek a sárgabellus levelek.

Námelyik beszél is, Halk pizzenve Odasimul egy rőzsetőhöz, fához, Mely a fűt napfényt pókhálószerűen Próbálna odaköltöteni magához.

De az nem pár... Aranykaze elítéli A gyöngye láncot és továbbsszalad, Mert párjához kékszállamu tengerek S vig lánynak a hús pálmáján alatt.

S ha onnan reggelente visszatér, Csókja mindegyre kurtább, hidegebb, De fényében föltámadásra vároa, Ott szunnyad a jövőd kikelet.

S elkövetkezett a nap, amikor az őrmesterek bizottsága arra kényszerült, hogy aláírja a megállapodást a tisztelőkkel, mely szerint minden katonára bántatlanul elvonulhat, akinek ideje letelt, leszerelhet, a többiek tovább szolgálnak, de bántódásuk nem eshetik. A bosszút líhegő tiszték azonban nem tartották be a megállapodást. Bestialis bánásmódjukkal kisebb-nagyobb lázadásokat provokáltak és akkor más ezredbeli katonákkal halomra lövették az emberjogokért sikraszálló Pensylvaniai Dandár katonáinak egyes csoportjait. Jamie Stuart is látja legjobb barátjainak vértanulhalálát és a közeledő véget. 1781 július 6-án ugyanis Wayne tábornok a James folyó ingoványos mőgtött védett helyen beasott Cornwallis brit generális négyezer embere ellen küldte rohamra a dandár nyolcszáz megmaradt emberét. A cél világos volt, Elpusztítani, megsemmisíteni a lázadókat megmaradt csoportjait. Jamie Stuart csak néhányadmagával menekült meg súlyos sebesüléssel ebből a harból. Társai ott pusztultak a folyó mocsaraiban.

Renge

Pártélet

Nagyobb gondot a tagjelöltek felvételének kérdésére

A párt megerősödik és megszilárdítja kapcsolatait a dolgozók széles tömegével, azaz, hogy sorait olyan elemekkel vesse fel, akik következetesen harcolnak a párt és a kormány határozatainak gyakorlati alkalmazásáért, akik megkövetelik a dolgozókat a szocializmus felépítéséért vívott harcban.

A lenini irányelv —, amelynek megfelelően a párt ereje nem csak tagjai számától, hanem elsősorban a tagok minőségétől függ — megköveteli az alapszervezetektől, hogy a tagjelölteket kizárólag egyénileg vegyék fel a pártba. Az egyéni felvétel elvének szigorú betartásával biztosítani kell a pártszervezetek rendszeres erősítését, a dolgozók sorából kikerülő olyan elemekkel, akik tetteikkel bizonyították be odaadásukat, ragaszkodásukat és hűségüket a párt és a munkásszolgálat ügye iránt.

A párt sorainak további erősítésével és társadalmi összetételének megújításával kapcsolatosan az RMP II. kongresszusa megjelölte azokat a feladatokat, amelyek a pártalapszervezetekre hárulnak. Ezeket a nagyfontosságú feladatokat azonban a Libertatea cipő- és kaptafagyár pártalapszervezete nem tette magáévá teljes mértékben. A pártalapszervezet, amelynek Laszky István elvtárs a titkára, nem foglalkozik behatóan a tagjelöltek felvételével. 1956-ban csupán két tagjelöltet vett fel az alapszervezet. Ez az eredmény korántsem kielégítő, ha figyelembe vesszük, hogy a Libertatea cipő- és kaptafagyárban számos fiatal dolgozik. A kaptafagyár részlegén például 18, a cipőrészlegén pedig mintegy negyven tagja van az alapszervezetnek, akik közül többen szeretik a tagjelöltek sorába lépni, de hiányzik az alapszervezet tagjai részéről az illékony helyre kellő foglalkozás. Ugyanez a helyzet a tizenhatalyú pártönkivűli aktívájával is. Bár a pártönkivűli aktíva tagjai között is vannak olyan elvtársak, mint például Bálint Netti, akik becsülettel teljesítik az alapszervezettel kapcsolatos feladatokat, mégsem vonják be a tagjelöltek sorába.

A tagjelöltek felvétele terén létező hiányszorosság főleg onnan ered, hogy a párttagok nem foglalkoznak rendszeresen a pártönkivűli politikai nevelésével. Budapesti példaként Bálint Annával, Hedesen Maximilián pedig Hohl Józseffel foglalkozott eredményesen. A rendszeres politikai nevelés és szervezés munka kifejtése eredményeként mind Bálint Anna, mind pedig Hohl József felismerte, hogy a munkásszolgálati elcsapásban a helye és kiterjedése tagjelöltek felvételével az alapszervezetben. Kérvényekkel megvitatta az alapszervezet és ma már párttagjelöltek. Késztetelen, hogy ha politikailag legfeljebb párttagok hasonló tevékenységet fejtettek volna ki a pártönkivűli körében, akkor sokkal jobb eredményekkel büszkélkedhetne a Libertatea cipő- és kaptafagyár alapszervezete. Az alapszervezet több párttag számára konkrét feladatokat jelölt meg arra vonatkozólag, hogy foglalkozzanak a munkában előjáró legjobbak dolgozóinak politikai nevelésével és vonják be őket a tagjelöltek sorába, de mivel a pártönkivűli ellenőrzés, hogyan teljesít feladatokat a párttagok, így nem mutatkoznak eredmények.

A Libertatea cipő- és kaptafagyár pártalapszervezete augusztusban nagygyűlés keretében elemezte a tagjelöltek felvételének kérdését. Ezalkalmmal a létező hibák felszámolása érdekében többen között konkrét feladatokat jelöltek meg a politikailag legfeljebb párttagok számára, hogy foglalkozzanak a pártönkivűli nevelésével és vonják be őket a tagjelöltek sorába. A feladat azonban csak a feladatfűzetben maradt, mivel a pártönkivűli ellenőrzés, hogyan teljesít feladatokat a párttagok, így nem mutatkoznak eredmények.

A Román Munkáspárt II. kongresszusa többen között rámutat: az előjáró dolgozók tízezreinek forrása, hogy a kommunizmus soraitba lépjenek s ezért felvételüket kérik a pártba. Kérvényeik azonban hónapok óta elintézetlenül hevernek, mert sok alapszervezet szektáris magatartást tanúsít a tagjelöltek munkában, beegabalyodik a bürokratikus formákba és többen foglalkoznak a mindennemű rokonokról szóló véleményezések összegyűjtésével, mint magával a felvétellel, a kért emberek megismerésével. Ez a hiba megmutatkozik a Libertatea cipő- és kaptafagyár pártalapszervezete munkájában is, amely nem igyekszik a legelőbbre időn belül elintézni a benyújtott kérvényeket. Jelenleg két kérvény van több mint három hónapja a bürokrácián, s mindegyik nem vitatott meg alapszervezeti gyűlésen.

A Libertatea cipő- és kaptafagyár pártalapszervezete a legelőbbre időn belül intézkedni kell, hogy a tagjelöltek felvétele terén komoly fordulat következzen be. Minden párttag számára konkrét feladatokat kell megjelölni arra vonatkozólag, hogy miként foglalkozzék egy-két előjáró dolgozó nevelésével. Laszky István titkár elvtársnak arra kell törekednie, hogy az alapszervezet megerősítése központi kérdéssé váljon. Meg kell erősíteni a pártönkivűli aktíva tevékenységét — amely jelenleg csak papíron létezik — mert ezáltal az alapszervezet kiszélesíti kapcsolatait a gyár dolgozóival és betölti a szerepét ezek politikai nevelésében.

Ha az eddig felmerült hiányszorosságokat a Libertatea cipő- és kaptafagyár pártalapszervezete megfelelő feladatokat jelöl meg a politikailag legfeljebb párttagok számára, hogy foglalkozzanak a pártönkivűli nevelésével és vonják be őket a tagjelöltek sorába. A feladat azonban csak a feladatfűzetben maradt, mivel a pártönkivűli ellenőrzés, hogyan teljesít feladatokat a párttagok, így nem mutatkoznak eredmények.

Ha az eddig felmerült hiányszorosságokat a Libertatea cipő- és kaptafagyár pártalapszervezete megfelelő feladatokat jelöl meg a politikailag legfeljebb párttagok számára, hogy foglalkozzanak a pártönkivűli nevelésével és vonják be őket a tagjelöltek sorába. A feladat azonban csak a feladatfűzetben maradt, mivel a pártönkivűli ellenőrzés, hogyan teljesít feladatokat a párttagok, így nem mutatkoznak eredmények.

Hegedűs István

Szakszervezeti küldöttség utazott Prágába

Csülörtökön reggel Prágába utazott Ljuba Chisnevics elvtárs, az SZTK titkára és Petre Barbu elvtárs, az SZTK nemzetközi osztályának vezetője. A román szakszervezeti küldöttség a Szakszervezeti Világszövetség által összehívott gyűlésen vesznek részt.

beszélgetéseken csak az üzem gazdasági vezetői kériek részt.

A konferencia végül megválasztotta az alapszervezeti bizottságát, amely tizenkilenc tagból áll. A szakszervezeti bizottság első gyűlésén elnöknek Kiss Jánost, titkárnak Sigrdea Viorel választották meg. Az új üzem bizottságának le kell vonnia a tanácsokat a konferencia munkálataiból és okulnia kell más szakszervezeti bizottságok tapasztalataiból. Jó és helyes munkamódszerek meghonosításával, a gyár dolgozóinak mozgósításával nagyobb sikereket érhet el a termelésben és a szociális-kulturális munkában egyaránt.

Filipás Gheorghe

Tollhegyre kíváncsított

A nyugdíjasok kívánsága

Arad város nyugdíjasai kenyér- és cukorjegyüket a nyugdíjasok Kölcsonosi Segélyegylete László Ferenc utcai helyiségében kapják meg minden negyedéven. Ennek az amugyis szűk helyiségnek mintegy háromnegyed részét hónapok óta egy varroda foglalja el, úgy, hogy a nyugdíjegyket tisztviselő könyök-könyök mellett szorongva kintolnak keskeny és szűk íróasztalaik mellett.

A munkában kiérdemesült, öreg emberek gyakran órákosszakt igénytelenek várakozni, amíg élelmiszerjegyüket hozzájuthatnak. Népköztársaságunk kormányának gondoskodása már évek óta a nyugdíjasok házhokuldevel kimélte meg a nyugdíjasokat az adóhivatalban való keserves ácsorgástól és az 1956. évi december elsején életbelépített rendeltetvény alapján a nyugdíjak legalacsonyabb összegét felelmeve, a nyugdíjak általános rendezését is elhatározta.

Népköztársaságunk kormányának gondoskodásával egyáltalán nincs összhangban a nyugdíjasok élelmiszerjegy kiosztásának jelenlegi rendszere. Jogosnak és észszerűnek tartjuk tehát egy volt TEBA gyári nyugdíjasnak azt a kérdését: „Nem hozhatná el a jegyeket a levélhordó a nyugdíj együttes lakásunkra?”

Tekintve, hogy nyugdíjgyűjteményeinkkel igazoljuk nyugdíjas mi voltunk; úgy érezzük, semmi akadálya nem lehet az iven helyén való öltet elfogadásának, hiszen, akinek a posta nyugdíjat kézbesít, annak igazolnia joga van az élelmiszerjegyre is. Ebben az esetben a postai kézbesítő aláírása igazolná a nyugdíjgyűjteményekben az élelmiszerjegyeknek az esedékes negyedére történt kiállítását.

Erre a kérdésre Arad város nyugdíjasai a városi néptanács társadalomjóléti osztályától várják a feleletet.

S. B.

Törvények-rendeletek

Az állami kereskedelmi vállalatok közületi ellenőrzése

A lakosság ellátásának és a fogyasztók kiszolgálásának megújítása érdekében a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsa törvényerejű rendeletet bocsátott ki, amelyben szabályozza az állami kereskedelem egy-egy területén ellenőrzést gyakorló ellenőrző szervek megszervezését és működését.

A közületi ellenőrzést végző csoportoknak tagjai lehetnek azok a munkások, mérnökök, technikusok és tisztviselők, akiket vállalati vagy intézményi közgyűlésen választanak meg, valamint azok a háziasszonyok, akiknek férje alkalmazott és akiket utcagyűléseken választanak meg.

A közületi ellenőrző csoportok munkáját a szakszervezetek irányítják. A csoport tagjait egy évre választják meg, de amennyiben nem felelnek meg a megválasztó szervek bármikor megvonnhatják megbízatásukat.

Közületi ellenőrzés alá tartoznak az élelmiszer és ipari termékeket árusító kiskereskedelmi egységek (élelmiszer-, fűszer-, zöldség- és gyümölcsüzletek, áruházak, textil- és cipőboltok, stb.). A csoportok ellenőrzése alá tartoznak még az állami kereskedelem közlelmiszeri egységei is, mint pl. a vendéglők, büfék, cukrászdák, finomságtödéek, hűsítő italokat árusító boltok, stb.

A közületi ellenőrző szervek ellenőrzni fogják mind a kiskereskedelmi árusító egységeket, mind a közlelmiszeri egységeket, hogy elvannak-e látva áruval és betájtjaka-e a megállapított minimális választékok. Ellenőrzni fogják továbbá azt is, hogy miként tárolják és őrzik meg az árukat, eladáskor hogyan mérik és hogy pontosak-e a mérőeszközök.

A csoportok felügyelnek a kiskereskedelmi árak betartására, valamint arra, hogy a közlelmiszeri egységek betartják-e a Belkereskedelmi Minisztérium által az ételek elkészítésére megállapított mennyiségi és minőségi előírásokat. Figyelemmel kísérik továbbá a kereskedelmi és egészségügyi szabályok tiszteletben tartását és a kiszolgálás minőségét.

E csoportok az általuk észlelt hiányszorosságok súlyosságához mérten értesíthetik az ellenőrzött egység ügykezelőjét, illetve ha szükségesnek látják, az Állami Kereskedelmi Felügyelőséget, az Egészségügyi Felügyelőséget, a Sanepidet vagy a milícia szerveit.

Az ellenőrzött egységek az ellenőrző csoport kívánságára kötelesek felmutatni mindazokat az iratokat, amelyek az ellenőrzéshez szükségesek.

Az ellenőrzött egység vezetője és alkalmazottjai a csoport kívánságára kötelesek a szükséges szóbeli vagy írásbeli felvilágosítást megadni. Az egységek vezetője köteles továbbá a közületi ellenőrző csoportok által észlelt hiányszorosságokat orvosolni és az elintézésről az üzemi bizottságot, illetve a néptanácsok mellett működő népbizottságok útján értesíteni az ellenőrző szerveket.

Tekintettel arra, hogy a közületi ellenőrzés célja a lakosság jobb ellátásának és kifogástalan kiszolgálásának biztosítása, a néptanácsok végrehajtó bizottságok, az Állami Kereskedelmi Felügyelőség, a Sanepid és a milícia szervei kötelesek a közületi ellenőrzést végző csoportoknak minden támogatást megadni.

Az üzemi bizottság foglalkozzon többet a termelési kérdésekkel

A közelmúltban zajlott le a I. Ranghét gyári szakszervezeti bizottság konferenciája. Az alkalommal Ursu Ladislau, a szakszervezeti bizottság titkára beszámolt olvasott fel az üzemi bizottságok legutóbbi konferenciájára óta kiejtett tevékenységéről. A beszámolóban, valamint Bálint András, Foris Adalbert, Czóbor Ferenc, Nicolai József, Schneider Adám, Bozók Ferenc, a konferencia küldötteinek hozzászólásaiból kitűnik, hogy az üzemi bizottság legutóbbi konferenciája óta eltelt időszakban jól mozgósította a gyár dolgozóit, a párt II. kongresszusa határozatainak és céltűzésének valóra váltásáért.

Az üzemi bizottság ezirányú tevékenységét mi sem tükrözheti jobban, mint a globális termelési terv idő előtti teljesítése, a választási terv valóra váltása és a kollektív szerződésbe foglalt szociális-kulturális megvalósítások. A konferencia munkálatai során kitűnt, hogy az eddig elért eredmények mellett az üzemi bizottság tevékenységében voltak bizonyos hibák, amelyek félték a nagyobb termelési eredmények elérését. Az egyik legnagyobb hiba, hogy a szakszervezeti aktivisták elválogdtak a termelési kérdésektől. Ez leginkább a termelési érdekeket helytelen szervezésben nyilvánult meg.

Az üzemi bizottság tisztában volt azzal, s nagyon is jól tudta, hogy a termelés jobb megszervezésének, a termelési folyamat megújításának, esetleg új, tökéletesebb technológiák eljárás bevezetésének kérdését a hónap elején eladódó állásokkal és a hónap végén megismétlődő hajrákkal, valamint mindezt, ami a terv ritmikus és minden mutatószámának teljesítését akadályozza, termelési érdekeket kell megvitatni. Noha ezt mind jól tudták, nem alkalmazták a mindennapi munkában.

A beszámoló megemlíti ezt a hibát, de az adminisztratív szerveket okolja érte. Valóban a hiba egy része az adminisztratív szervek terhelte, de a mulasztás legnagyobb része a szakszervezetnek tulajdonítható. S íme, miért.

Az üzemi bizottság megelégedett azzal, hogy a szerelde —, amelynek adminisztratív szervét megbízta a termelési érdekeket szervezésének elhanyagolása miatt — teljes tette tervét. Hogyan teljesítette, ez már kevésbé érdekelte a szakszervezeti bizottságot. Holott minden szakszervezeti aktivista, különösen Steiberg András, Melici Francisc, Sirian Ioan és mások nagyon jól tudták, hogy a részleges és általános szerelében a dolgozók a hónap elején többet állnak, mint dolgoznak, a hónap második felében pedig kezdődik a hajrá. Vajon a hajrában végzett

munkánál lehet-e beszélni a termelési hiányszorosságokról, az önkéntes csökkentéséről, de legfőképpen a minőségéről? Természetesen másképpen alakulnának a dolgok, ha mindezt termelési érdekeket alaposan megvitatnák, a munkásokat, technikusokat a hibák megszüntetésére mozgósították volna.

Egy másik példa. Barbalata Boris munkánál immár szokássá vált, hogy igazolatlanul hiányzik a munkából. Hiányzásával kinek okoz nehézséget? Vajon csak Kiss mesternek és munkatársainak, akik közül többen szakszervezeti aktivisták? Természetesen Kiss mesternek is, de ugyanakkor azoknak a dolgozóknak is, akik Barbalata lakostól várják a munkadarabokat. Miért várják a szakszervezeti aktivisták, hogy Kiss mester szervezze meg a termelési érdekeket, amikor őket is akadályozza a felelmezetlenség termelési feladatait teljesítésében? Ki más szervezhetné meg elsőnek a termelési félkező mulasztások operatív elemzését, mint a szakszervezeti szervező?

A I. Ranghét gyárban előfordul, hogy az öntőből érkezett munkadarabok, mivel nagyon kemények, lyukacsosak, vagy a belső eltolódások miatt felhalmozódnak az esztérgályosonál. Az ilyen munkadarabokat: nehezen tudják feldolgozni. Nem igen jut rá idő és ezenkívül az ilyen alkatrészek rövid idő múlva tönkréteszik a késeket, gátolják az esztérgályost, hogy kerekessen, végül késeltetik a termelési program végrehajtását. Nagyon fontos lett volna, hogy ilyenkor termelési érdekeket szervezők mindezt a két érdekelt részleg bevonásával. Az üzemi bizottság azonban beletörődött abba, hogy az ilyen kérdéseket az üzemosztályok vezetői csupán egymás között intézzék el, a technikusok és munkások részvételével.

Márpedig a termelési kapcsolatos kérdések illymódon börtönöztetésének nincs mit keresnie a szakszervezeti munkában. Ott, ahol még léteznek ilyen megnyilvánulások, teljes értelemmel vissza kell venni, mert ez az eljárás a munkásoknak és technikusoknak a termelés szervezésétől és vezetésétől való eltávolodásához vezet.

Több szakszervezeti bizottság gyakorlati bebizonyította, hogy igen helyes, ha a vállalat minden dolgozójának részvételével tartanak termelési értekezleteket, amikor olyan kérdések megoldása előtt állnak, amelyeket csak az egész munkaközösség oldhat meg. A szerszámgépgyár üzemi bizottsága nem vette tekintetbe ezt a tapasztalatot, hanem továbbra is havonta tartott üzemi értekezleteket. Nem oszto, hogy az értekezletek iránti érdeklődés hónapról-hónapra csökkent és a meg-

beszélgetéseken csak az üzem gazdasági vezetői kériek részt.

A konferencia végül megválasztotta az alapszervezeti bizottságát, amely tizenkilenc tagból áll. A szakszervezeti bizottság első gyűlésén elnöknek Kiss Jánost, titkárnak Sigrdea Viorel választották meg. Az új üzem bizottságának le kell vonnia a tanácsokat a konferencia munkálataiból és okulnia kell más szakszervezeti bizottságok tapasztalataiból. Jó és helyes munkamódszerek meghonosításával, a gyár dolgozóinak mozgósításával nagyobb sikereket érhet el a termelésben és a szociális-kulturális munkában egyaránt.

Filipás Gheorghe

Az államosított házak lakóinak figyelmébe

Felkérjük az államosított házakban lakó dolgozókat, hogy 1957. január 25-ig a következő, a munkahelyen kiállított igazolványt nyújtsák be az ILA Irodájába (lakóhelyüknek megfelelően): a) Az akkordban dolgozók az 1956 július 1 és december 31 közötti átlag bruttó fizetéséről (alapfizetés plusz a napi nyolc órára számított akkord). b) Akik hány fizetést kaptak, az 1956 decemberi bruttó keresetükről.

Ha a családfőnek, vagy valamelyik családtagnak a keresete meghaladja a 750 lej, nem köteles felmutatni igazolványt keresetéről, azok, akiknek fizetésük kevesebb 750 lejnél és január 25-ig nem nyújtották be a szükséges igazolványt, a 750 lejnél magasabb fizetésük csoportjába kerülnek és utólag nem kérhetnek lakbérátzámszámítást.

Családi segélyre jogosultak figyelmébe

A városi néptanács társadalomjóléti osztálya tudomására hozza mindazoknak, akik családi segélyben részesülnek, hogy a családi segély 1956 októberre esedékes összegét ez év január 10 és 25 között fel kell mutatni a családfőnek, vagy valamelyik családtagnak a keresete meghaladja a 750 lej, nem köteles felmutatni igazolványt keresetéről, azok, akiknek fizetésük kevesebb 750 lejnél és január 25-ig nem nyújtották be a szükséges igazolványt, a 750 lejnél magasabb fizetésük csoportjába kerülnek és utólag nem kérhetnek lakbérátzámszámítást.

Hibaigazítás

Lapunk december 5-i számának első oldalán beszámoltunk a városi pártbizottság aktivistájának plenáris üléséről. Hiba folytán a cikkben több helyen a városi pártbizottság plenáris üléséről írtunk a városi pártbizottság aktivistájának plenáris üléséről.

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Az RNK nemzetközi asztali tenisz bajnoksága

Január 10—13 között bonyolítják le az RNK nemzetközi asztali tenisz bajnokságát, amelyen a már hazánkba érkezett kínai versenyzőkön kívül csehszlovák, magyar, jugoszláv, belga, görög és más országbeli versenyzők vesznek részt.

Valamennyi számban izgalmas küzdelmek várhatók. A világbajnok Rozeanu—Zeller pár visszavágóra készül a Szun-Mei-Ying—Csu-Yung-Hui pár ellen, amelyről — mint ismeretes — asztali teniszszóink kínai portyája során versengést szenvedtünk. Erdősnek ígérkezik a vegyes páros is, amelyen A. Rozeanu a csehszlovák Stupedekel indul. A férfi egyes egyik nagy esélyese a magyar Berzlik Zoltán, aki már több hét óta hazánkban folytat edzéseket.

Hazaérkezett a szovjet olimpiai küldöttség

A Melbourneben győztes szovjet olimpiai sportolók küldöttsége, amely a Gruzia hajón jött vissza, néhány nap előtt megérkezett a Szovjetunióba. A kitűnő szovjet sportolók (és a velük együtt érkezett csehszlovák, bolgár és albán sportolókat) ünnepélyes fogadtatásban részesítették a vladivosztoki kikötőben.

A Gruzia hajót a Szovjetunió Csenedes-óceáni flottája üdvözölte. A kikötőben többezer főnyi tömeg ünnepelte a kiválóan szerepelt szovjet olimpiai bajnokokat és helyezetteket. A sportolók nevében Vladimir Kuc és Larissa Latinina köszöntö meg a meleg fogadtatást.

Második mérkőzésén veszített a bukaresti válogatott

Athén—Bukarest válogatott 2:1 (2:1)

Január 3-án játszotta le második görögországi mérkőzését a bukaresti válogatott és ezúttal minimális vereséget szenvedett a görög főváros legjobbjaitól. Az iramos mérkőzés 20.000 néző előtt folyt le és a mérkőzés mindhárom gólya az első félidőben esett. Kazakis és Stanlalis szerezte a görögök góljait, amelyekre a bukaresti csapat csak Ozon révén tudott válaszolni. Harmadik mérkőzését a Panathinaikos ellen hétfőn játsza le Bukarest válogatott labdarúgó csapata.

Néhány mondatban

A városi TSB evezős szakbizottsága felhívja összes tagjait, hogy kedden, január 8-án délután 6 órakor jelenjenek meg a Locomotiva evezősházában megartandó fontos megbeszélésen.

HÍREK ÉS KÖZLEMÉNYEK

Az államosított házak lakóinak figyelmébe

Felkérjük az államosított házakban lakó dolgozókat, hogy 1957. január 25-ig a következő, a munkahelyen kiállított igazolványt nyújtsák be az ILA Irodájába (lakóhelyüknek megfelelően): a) Az akkordban dolgozók az 1956 július 1 és december 31 közötti átlag bruttó fizetéséről (alapfizetés plusz a napi nyolc órára számított akkord). b) Akik hány fizetést kaptak, az 1956 decemberi bruttó keresetükről.

Ha a családfőnek, vagy valamelyik családtagnak a keresete meghaladja a 750 lej, nem köteles felmutatni igazolványt keresetéről, azok, akiknek fizetésük kevesebb 750 lejnél és január 25-ig nem nyújtották be a szükséges igazolványt, a 750 lejnél magasabb fizetésük csoportjába kerülnek és utólag nem kérhetnek lakbérátzámszámítást.

Családi segélyre jogosultak figyelmébe

A városi néptanács társadalomjóléti osztálya tudomására hozza mindazoknak, akik családi segélyben részesülnek, hogy a családi segély 1956 októberre esedékes összegét ez év január 10 és 25 között fel kell mutatni a családfőnek, vagy valamelyik családtagnak a keresete meghaladja a 750 lej, nem köteles felmutatni igazolványt keresetéről, azok, akiknek fizetésük kevesebb 750 lejnél és január 25-ig nem nyújtották be a szükséges igazolványt, a 750 lejnél magasabb fizetésük csoportjába kerülnek és utólag nem kérhetnek lakbérátzámszámítást.

Hibaigazítás

Lapunk december 5-i számának első oldalán beszámoltunk a városi pártbizottság aktivistájának plenáris üléséről. Hiba folytán a cikkben több helyen a városi pártbizottság plenáris üléséről írtunk a városi pártbizottság aktivistájának plenáris üléséről.

Példioműsor

Vasárnap, január 6.

BUKAREST I. 6.30: Román népi muzsika. 7.00: Zeneszerzők művelője. 7.40: Román népi muzsika. 8.05: A cseh filharmonikus zenekar műsorából. 8.20: Rádiószínház gyermek számára. 9.30: Dalok a választások tiszteletére. 9.50: Lap-szemle. 10.00: Közkívánatra. 11.00: Közlemények és zene. 11.05: Zene. 12.05: Operettzene. 13.00: Hírek. 13.15: Népi muzsika. 14.00: Könyvzene. 14.30: Rádiomagazin. 15.30: Szimfonikus zene. 16.30: Könyvzene. 17.40: Operarézklet. 18.30: Dalok. 19.00: Hírek. 19.05: Rádiószínház. 20.50: Táncczene. 22.00: Hírek és sport. 22.15: Táncczene. 22.30: Sportközlemények. 22.55: Román népi táncok. 23.10: Táncczene. 23.52: Hírek.

Az esti egyetem

közi az I. és II. éves tanulókkal, hogy az előírt előadásokat január 7-én tartják meg.

BUKAREST II. 7.00: Román népi muzsika. 7.30: Könyvzene. 7.50: Hírek. 8.20: Dalok. 8.40: Énekhangverseny. 9.10: Népszerű operarézklet. 9.35: Orvosi tanácsadó. 9.45: Zene. 10.05: Fúvószena. 10.30: Külföldi lapszemle. 10.50: Szimfonikus zene. 13.00: Esztrádhangverseny. 14.00: Hírek. 14.15: Zene. 14.45: Román népi muzsika. 15.05: Dalok. 15.25: Tánccdalok. 16.00: Itt Moszkva beszél. 18.30: Népszerű román népdalok. 19.00: „Zenei élet”. 19.45: A Trio Grigoriu műsorából. 20.00: Hírek és sport. 20.05: Énekeljünk, táncoljunk! 20.30: Táncczene. 20.50: Kívánsághangverseny. 21.15: Esztrádhangverseny. 22.00: Táncczene. 23.00: Hírek és sport. 23.10: Szimfonikus hangverseny.

Az esti egyetem

közi az I. és II. éves tanulókkal, hogy az előírt előadásokat január 7-én tartják meg.

IDŐTÁRS

Vasárnap, január 6-án: Az égbolt többnyire felhős. A hőmérséklet napról napra 0—minusz 3 fok, éjszaka minusz 2—4 fok között váltakozik. Enyhén szél, ködképződés. A következő két napon: nedves, havazásra hajló időjárás. A hőmérséklet nem változik.

2. A HÉB. HÍRMEZŐ

Dózsa György: január 6-ig: BO NYODALMAK A ZENE KORUL 10 és 12 órakor matiné. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. N. Balcescu január 7-ig: A FIU. 11 órakor matiné. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. I. L. Caragiale: KOCSETKOV ORVEZETO BSETA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor — Herbák János: VOLNITA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor, Hírságok: VIKERESZT. — AZ IFJUSAG ONNEPE. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor, Solidaritása (Gáj): A HÉGYI TO TITKA. Előadások: hétfőnap: 5 és 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor. Hétfőn nincs előadás. Gorkij Maxim (Mikela): AZ I MILLIO FONTOS BANKJEGY. He Pintile (Gradiste) CFR: AZ EN FELELOS-SEGEMRE.

Gyermekek figyelem!
Vasárnap, január 6-án délután 4 órakor
Jancsi és Juliska
meséjét láthatjátok a báb-színházban.
OTT LEGYETEK!

